

Samenwerken

Het NHG-congres van dit jaar is gewijd aan samenwerken. Velen van u zullen gedacht hebben: samen werken doe ik al jaren. Dat is natuurlijk ook zo. U werkt samen met de praktijkassistente, praktijkondersteuner, fysiotherapeut, medisch specialist, wijkverpleegkundige en ga zo maar door. Maar bij samenwerken (zonder spatie) komt er meer kijken dan overleg, telefoontjes of verwijzingen. Samenwerken gaat over verandering in de organisatie van de zorg – als reactie op de toegenomen complexiteit door multimorbiditeit, betere behandelingsmogelijkheden, toename van het aantal chronisch zieken en een toenemende specialisatie in de beroepsgroep. Die ontwikkeling vraagt om een nieuwe organisatievorm, bedoeld om de veranderingen in de gezondheidszorg in goede banen te leiden. Het is een uitdaging voor de hele gezondheidszorg en daar heeft het NHG bij de keuze van het congressthema tactisch goed op ingespeeld.

Samenwerken als medicijn

Vrijwel alle artikelen in deze H&W gaan over de effectiviteit van dezelfde interventie: samenwerken. Alleen zijn de uitkomstmaten verschillend. Anne Muntingh beschrijft in haar onderzoek de effectiviteit van de samenwerking tussen huisarts, POH-GGZ en psychiater bij patiënten met paniek- en angststoornissen. De collobarative stepped care-benadering werkte significant beter dan de gebruikelijke zorg. Maar niet alleen de samenwerking met andere zorgverleners is belangrijk, ook de patiënt dient steeds meer beschouwd te worden als een bondgenoot bij de behandeling van de aandoening. Jiska Snoeck laat in haar onderzoeksartikel zien dat zelfmanagement leidt tot een betere controle van astma en daardoor ook tot een verbetering van de kwaliteit van leven van astmapatiënten. Naast deze onderzoeksartikelen zijn er verschillende beschouwingen waarin een lans wordt gebroken voor projecten die de samenwerking tussen de disciplines verbeteren.

Samenwerken als opdracht

Werken aan samenwerken is een opdracht voor de zorgprofessional van de toekomst. Nynke Scherpbier is kritisch over de kwaliteit van de samenwerking in de zorg. Het moet beter! Zowel in het medisch onderwijs, de beroepsopleiding als tijdens de nascholing moet er meer aandacht komen voor disciplineoverstijgend onderwijs. Dat zal leiden tot een toename van vaardigheden, betere communicatie en meer teamwork. Ook Loes Meijer is kritisch. Ze vraagt zich af wat de implementatie van de bestaande richtlijnen vertraagt. Het antwoord is duidelijk: er moet meer gestructureerd overleg komen en de Landelijke Transmurale Afspraken die er al zijn, moeten in elke regio worden vastgelegd en uitgevoerd. Verder is er een kritische noot van de directeur van de patiëntenfederatie NPCF Wilna Wind. In een interview geeft ze aan hoe de samenwerking tussen patiënt en huisarts gestalte moet krijgen.

Samenwerken als visie

Tot slot geven twee keynote speakers van het NHG-Congres, Marcel Levi en Martin Marshall, in dit congresnummer een voorproefje van hun voordrachten. Zij stimuleren ons om onze rol als poortwachter verder te doordenken. Van grensbewaker tot sleutelfiguur in de zorg met een duidelijke verantwoordelijkheid om de regierol op zich te nemen. Over al deze onderwerpen kunt u deze maand, vooruitlopend op het NHG-Congres, al het nodige in H&W lezen. ■

Bèr Pleumeekers